laniario (1752). Speco de granda gardohundo (canis laniarius).

lantano Z 🛣. La. Ĥemia elemento. Malofta metalo, kies atompezo estas 138,9.

- *Lanterno. Speco de skatolo kun travidaj flankoj, en kiun oni metas kandelon aŭ alian lumilon, por ĝin ŝirmi kontraŭ vento: ~a kolono Z. Kp Lampo. Magia ~o Z. Primitiva projekcia ~o.
- *Lanugo. 1 Tre delikata, maldika k malpeza plumaro, kovranta la ventron de la birdoj sub la pli dikaj plumoj : ~a litkuseno. 2 Tre delikata hararo unuafoje kreskanta sur lipoj, vangoj k mentono de junuloj. 3 Io simila al ~o : la ~o de persiko; ~aj (kovritaj je ~o) folioj, florbutonoj; (f) la branĉoj ~aj de neĝo Z. Kp lano.

lapo Z . G. de kompozitoj, kreskanta sur nekulturatej lokoj (lappa).

laparatomio . Hirurgia malfermo de la ventra pario. Prova ~o. ~o farita poresplore.

Lapiso. Solida arĝenta nitrato, uzata kiel kaŭterizilo, k antaŭ nomata : infera ŝtono.

laro . G. de grandaj mevoj (larus).

- *Lardo. Subhaŭta tavolo da graso, ĉe porko; porkograso. Kp ѕево. ~i (tr). Enpiki ~erojn en viandon.
- *Larĝa, 1 Granda laŭ la direkto perpendikulara al la longeco : ~a rivero. strato, lito, mano, pordo, brusto, fasado de domo; ĉapelo kun ~aj randoj; ~eco de ŝultroj; mal~a rubando. 2 Havanta difinitan dimension laŭ la direkto perpendikulara al la longeco: rubando ~a je du centimetroj : vojeto ~a du paŝojn : tiu ŝtofo havas unu metron da ~o. 3 (f) Vasta, multampleksa : ~a (ne alĝustigita) vesto; ~a (vaste komprenanta; tolerema) spirito; ~a (senskrupula) konscienco Z; la ~eco de la ideoj; vorto uzata ~sence; el fremda ledo oni tranĉas ~e Z; pli~igi robon; ~igi la debaton; tiam la ebloj de teknika progreso ~iĝos; grado de ~o (distanco de iu loko al la terekvatoro, mezurata laŭlonge de la meridiano de tiu loko. Kp LATITUDO).

Lariko. Sola arbo el la fam. koniferoj, kiu perdas vintre siajn foliojn (larix).

*Laringo. Supera parto de la trafieo en kiu formiĝas la voĉo. ~a frikativo (Fon). Sono H.

- laringito . Inflamo de la laringo : ~o akuta, kronika (= gorĝinflamo).
- *Larmo. Guto de akveca fluaĵo, kiu elfluas el la okuloj: vizaĝo superverŝita de ~oj; ~oj de ĝojo; vi manĝigis al mi panon ~an Z (malsekigitan de ~oj); ~e malsekaj okuloj; (f) la ~oj de la roso; (f) funebra nigra drapo kun arĝentaj ~oj. ~l (ntr). Ellasi, verŝi ~ojn: ~i senŝeligante cepojn, pro fumo. Kp plori.
- *Larvo. Unua senflugila, ordinare raupsimila, formo de insekto post ĝia eloviĝo k antaŭ ĝia naskopova formo: raupo estas ~o de papilio. Kp коколо, PUPO, KRIZALIDO.
- *Lasi (tr). 1 Ne plu teni, ne plu konservi : ricevinte baton sur la mano li ~is (~is fali) sian bastonon; ~u tiun malpuran paperon ; la febro ~is min ; ~i sian lokon: ~i sian oficon pro malsano, la laboron por iri promeni. Kp forlasi. 2 Ne preni kun si ; restigi sur iu loko aŭ en iu stato : ~i libron sur la tablo, infanon ĉe la hejmo; ~u la bastonon k prenu la pluvombrelon; ~i lokon neokupita; ~u min sola Z; mi ne povas ∼i lin senhelpe; li min ~is libera; ~u ŝin trankvila Z. 3 Ne malhelpi : li min ~os libere iri Z; ~i sin peli de la ondoj Z; ~u, ke mi aŭskultu ; ~u, mi ne volas diskuti kun vi : mi pacience ∼is lin paroli Z : ∼u min rakonti al vi...; transdoni la aferon al ies dispono, sen timo, ke li ~os ĝin fali Z; ~u la infanojn veni al mi; li bedaŭrinde ~is forkuri la steliston; ne ~u min forgesi pri la horo; ĉi tiu tamen ne ~is sin fortimigi∑; oni ne devas tion ĉi ∼i rimarki K ; ĉu vi pensas, ke ŝi volus naĝi aŭ ∼i, ke la akvo fermiĝu super ŝi Z ? mi ~is lin al la kaprico de lia koro, ke li iru laŭ siaj intencoj Z. 4 Transdonante ne konservi : ~i riĉan heredaĵon al siaj gefiloj; ∼i al servisto la ŝlosilojn de sia domo. 5 Ne malhelpi iri : ŝteliston neniu ~as en sian domon Z; min ~u for Z! Rim.: Kvankam oni trovasiom ofte ĉe Z la verbon lasi uzata antaŭ infin. en senco de igi, tiu germanismo, kiu povas naski konfuzon, estas nepre evitinda : li ~is poluri sian kronon Z; vi ~is min voki Z (vi igis voki min). Al~i (tr). veni; ne kontraŭstari; permesi, ke iu faru, ke io okazu : al~i novan kamaradon en la ludon ; la hundo al~as neniun en la